

Маріанна Князян
доктор педагогічних наук,
професор кафедри французької філології
Одеського національного університету імені І. І. Мечникова

ТЕОРЕТИЧНИЙ БАЗИС, МЕТОДИ ТА ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ ПОЛІМОВНОСТІ ОСОБИСТОСТІ МАГІСТРА ФІЛОЛОГІЇ

На сучасному етапі розвитку вищої освіти неабиякого значення набуває формування здатності студентів до самостійного оволодіння іноземними мовами, що значно розширює професійні кордони та дозволяє брати участь у різноманітних міжнародних проєктах, науковій співпраці та академічній мобільності. До того ж полімовність, багатокультурність особистості магістра філології дозволяє досягти високого рівня конкурентоздатності та готовності до професійного самозростання впродовж життя.

Насамперед слід акцентувати на тому, що полімовність майбутнього магістра філології доцільно розуміти як здатність особистості до інтегрованого засвоєння та використання декількох мов у побутовій, соціальній, освітній та професійній сферах. Іноземні мови асимілюються здобувачем освіти не відокремлено, а синтезовано на основі аналізу й порівняння фонетичних, лексичних, граматичних одиниць з наступним узагальненням цих знань у всіх видах мовленнєвої діяльності. Теоретичний базис при цьому концентрує такі основні наукові підходи, як-от студентоцентризований, діяльнісний та культурологічний. Студентоцентризований підхід передбачає у вказаному контексті врахування мовного досвіду

здобувачів освіти, рівня сформованості їхніх знань та вмінь, зацікавленості в оволодінні іноземними мовами; забезпечення тих методів, що найбільше відповідають потребам певного студента та його особливостям інтеріоризації інформації. Натомість діяльнісний підхід орієнтує на впровадження тих методів і засобів (хмарних технологій, навчальних платформ та сервісів), які забезпечують чіткість визначення для кожного студента мети й завдань оволодіння мовними знаннями й мовленнєвими навичками, посилення інтерактивного характеру інтелектуально-пізнавальної діяльності, надання можливостей реалізації сформованого полімовного досвіду на практиці. Культурологічний підхід спрямовує на закладення в освітній процес широкого соціолінгвістичного контексту, орієнтація студентів на вивчення мови разом з багатою культурною спадщиною її носіїв. Принципово важливим методом формування полімовності є, насамперед, порівняльний аналіз фонетичних феноменів, граматичних структур та лексичних одиниць різних мов. До того ж є доцільним посилювати комунікативний характер вправ та завдань, що й дозволяє ці мовні знання асимілювати в певних ситуаціях спілкування. При цьому тими засобами, котрі покращують засвоєння декількох мов, забезпечуючи інтерактивний характер цього процесу, є сучасні технології, наприклад, Wordwall, Duolingo, LearningApps, Kahoot, Quizlet тощо.

Отже, важливими підходами до формування полімовності особистості майбутнього магістра філології є студентоцентрований, діяльнісний, культурологічний, методами – компаративний аналіз мовних структур, комунікативний метод, засобами – сучасні цифрові технології, що надають процесу засвоєння полімовних знань інтерактивного характеру.

Список використаної літератури

1. Товканець Г.В. (2018). Тенденції в розвитку європейської мовної освіти у XXI столітті. *Освіта дорослих: теорія, досвід, перспективи*. Вип. 1 (14). С. 171–179. URL: <http://www.adult-education-journal.com.ua/index.php/aej/article/view/56/35>

2. Kniazian M., Khromchenko O., Sushchenko R. (2021). Development of Future Teachers' Project Competence to design Learning Process of GE, ESP, LSP. *The Journal of Teaching English for Specific and Academic Purposes*. 2021 : University of Niš, Republic of Serbia. Vol. 9, No 3. P. 495–504.

<https://doi.org/10.22190/JTESAP2103495K>